

Молодий комуніст

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

Виходить з 3 грудня 1939 р.

Четвер, 16 січня 1986 року

№ 7 (3670).

Ціна 2 коп.

Про висунення робіт на здобуття республіканської премії імені Комсомолу України за кращу студентську роботу 1986 року

Комісія Центрального Комітету комсомолу України по премії імені Комсомолу України за кращу наукову студентську роботу оголошує прийом робіт на здобуття премії 1986 року.

На розгляд приймаються наукові роботи, виконані студентами денних, вечірніх і заочних відділень вузів республіки, курсантами вищих військових училищ, творчими науково-технічними студентськими об'єднаннями.

Для участі в конкурсі допускаються наукові студентські роботи, спрямовані на вирішення важливих народногосподарських, науково-технічних завдань, вивчення соціально-економічних питань, історії ВЛКСМ і міжнародного молодіжного руху.

Висунення робіт для участі в конкурсі проводиться обласні, Київський міський комітети ЛКСМУ. Представлені матеріали відповідно з вимогами положення про конкурс направляються до 1 квітня 1986 року за адресою: 252018, м. Київ-18, пл. Калініна, 1, комісії ЦК ЛКСМУ по премії імені Комсомолу України за кращу наукову студентську роботу 1986 року.

Телефон для довідок: 218-357.

РЯДОК У РАПОРТ

Ударні справи піонерів

Піонерська дружина імені Зої Космодем'янської нашої школи готується гідно зустріти XXVII з'їзд КПРС. Наші піонери підтримали ініціативу Запорізького міського піонерського штабу і вписують свою сторінку в естафету-репортаж «Піонери України — з'їздові партії комуністів».

Наше головне завдання вчитися. Успішно завершено першу і другу чверті цього року: жодного нестиганого. Велику допомогу окремим учням надають члени учкому, предметні консультанти.

Підтримавши почин комішуватських школярів, кожен піонер нашої дружини подарував 27 трудових днів наступному форуму комуністів. Добре потрудилися наші учні в п'ятій трудовій чверті. Працюючи на полях і фермах колгоспу імені Фрунзе, виконали робіт на 3650 карбованців. Руслан Бондаренко протягом життя працював помічником ком-

байнера, Людмила Васич — дояркою. Успішно трудились на овоче-консервному заводі Василь Дабич, Анатолій і Валентина Росоловщукі, Лариса Чуйко, Володимир Колодійченко, Оксана Танська, Віра Логвинова, Людмила Недоплаєнко, Антоніна Леміш, на току — Василь Токарчук, Олександр Данильченко, Андрій Пильницький. Працювали учні і в городній бригаді на обробітку і збиранні овочів. Сумлінна праця учнів відзначена правлінням колгоспу.

Піонерська дружина збрала 700 кілограмів макулатури, 6 тонн металобрухту. У цій справі особливо відзначився загін Володі Дубініна (6 клас).

Навесні піонери разом з комсомольцями посадили близько 400 дерев, парк біля тракторної бригади.

Коллектив нашої школи, як і всі трудячі країни, взяв участь у Тижні дій за мир і роззброєння. Ми переохували у Фонд миру 560 карбованців, зароблених у колгоспі. Активно включилися і у Всесоюзну операцію «Комп'юнер». Провели трудовий десант і перерахували на допомогу сиротам Нікарагуа 75 карбованців. Змістовно пройшли в школі конкурс політичного планата під девізом «Я голосую за мир», виставка малюнків, присвячена 44-й річниці з дня подвигу Зої Космодем'янської.

Л. ЧУЙКО,
голова ради дружини
Вербівської восьмирічної школи.
Новоукраїнський район.

Соціалістичні зобов'язання

КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНОГО КОЛЕКТИВУ ВАНТАЖНОЇ КОЛОНИ ЕЛЕКТРОВЗІВ ЛОКОМОТИВНОГО ДЕПО ЗНАМ'ЯНКА ІМЕНІ ХХV З'ІЗДУ КПРС (БРИГАДИР М. А. ПЛФЕНРОТ, ГРУПКОМСОРГ ЄВГЕН КОСТИВ).

— Річний план перевезень виконати до 30 грудня 1986 року за рахунок водіння великовагових поїздів. Яких планується провести 3850;

— перевезти 2980 тисяч тонн народногосподарських вантажів;

— зекономити 330 тисяч кіловат-годин електричної енергії;

— не допускати порушень трудової і громадської дисципліни;

— активно здійснювати шефство над одним із класів середньої школи № 2;

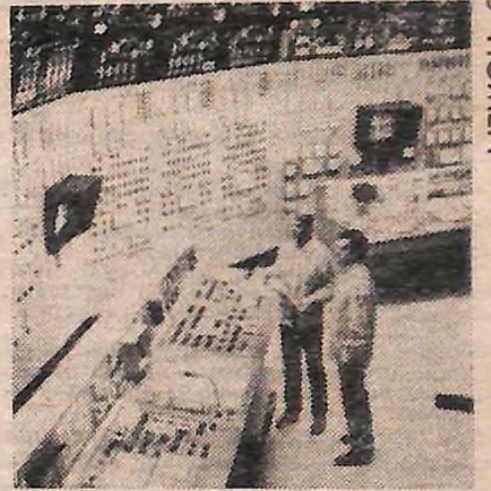
— добитися того, щоб кожний робітник постійно підвищував свій ідейно-політичний і технічний рівень;

— брати активну участь у спортивній і культурно-масовій роботі колективу.

Викликаємо на соціалістичне змагання комсомольсько-молодіжний колектив колони імені 60-річчя ЛКСМ України (керівник М. І. Уманець, групкомсорг Олег Ананьєв).

Соціалістичні зобов'язання обговорені і прийняті на загальних зборах колективу.

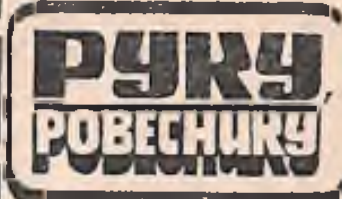
СЬОГОДНІ

Сьогоднішнє виробництво вимагає від нас міцних знань, творчої думки, ініціативи, щоденного пошуку. Особливо великі вимоги ставить воно перед керівником. Своїми думками з приводу того, яка відповідальність лягає на плечі керівника, ділиться голова виконкому Ульяновської міської Ради народних депутатів **О. О. РОДІК.** (2 стор.)

Неабияке сходження в Ольги **МАСТЕПАНОВОЇ** — вона стала володаркою п'яти золотих медалей міжнародних турнірів, чемпіонкою світу зі спортивної гімнастики. Її ім'я ставлять в одному списку з прославленою олімпійською чемпіонкою **Людмилою ТУРИЦЕВОЮ**, про яку наша розповідь на 4-й стор.

Учні різних шкіл шахтарської Олександрії, червоні спідопити загону імені Борі Білого та слухачі школи мужності, що діє

КОЖЕН ПРИСТРАСНИЙ ГОЛОС

при міському історико-красознавчому музеї, приєднались до акції радянської молоді «Свободу Леонарду Пелтієру», включившись у боротьбу за визволення лідера корінних жителів Америки. У кінотеатрі «Першотравень» відбувся мітинг, організо-

ваний спідопитами. Учасники його висловили протест проти свавілля американських спецслужб, які сфабрикували звинувачення проти мужнього індіанця.

«Звільнити Леонарда Пелтієра!» — вимагали присутні школярі міста.

Учні 2-го хормейстерського курсу культосвітнього училища С. Кустов і С. Артеменко співали на мітингу пісні протесту. Всі присутні тут поставили свої підписи під листівкою з вимогою звільнити Л. Пелтієра. Збирання підписів під листівкою продовжи-

лося і після мітингу, бо його учасники зайнялися цією справою у своїх школах, за місцем проживання. 1739 підписів зібраних таким чином юні олександрійці! До них слід додати ще 237 підписів, зібраних четвертокласниками школи № 15 Віталієм Бурдою і Сергієм Ващенко.

О. ЄРЛІН.

Продовць відділу культотварів Маловісиківського університету комсомолка **Оля КРАВЧЕНКО** у змаганні на честь 68-ї річниці Великого Жовтня виборала першість. За досягнуті успіхи її було нагороджено грамотою райкому комсомолу.

Нині вона вступила в новий етап соціалістичного змагання на честь XXVII з'їзду КПРС. Головним у своїй роботі вважає три складових: чистота на робочому місці, естетичний порядок у вивладці товарів і найнеобхідніше в роботі з покупцем — звличність.

Фото М. САВЕНКА.

Маловісиківський район.

НА УДАРНИХ КОМСОМОЛЬСЬКИХ

Формула прискорення

На висоті в прямому і перпендикулярному розумінні працює комсомольсько-молодіжна бригада Володимира Корольова з Енергодарського управління тресту «Південенергомонтаж». Велетенський сталевий «стюльпан» — захисна оболонка реактора, що виріс на фундаменті четвертого енергоблока Запорізької АЕС, справа її рук. Пилі осяганий, тридцятий за швидкісним графіком, день монтажу. Як кажуть, ділу вінець. А в тому «вінці» — двісті тонн, які треба підняти на шістдесятиметрову висоту!

Всі очікували, що з'явиться на В. Корольова. А бригадир, лекваліно обійшовши застроплений купол реактора, кинув ланкою Володимир Жаренку: командуй, мовляв, нарядом. Натяглись, як струни, троси, підіймаючи до неба величезне сталеве шатро...

Захисна оболонка реактора — це п'ятдесят металевих «пелюсток», — пояснює бригадир. — На Нововороневській атомній їх монтували, підіймаючи кожну окремо, близько трьох років. А ми на полігоні скла-

ли «пелюстки» у дванадцять блоків вагою сто тонн кожен. Дванадцять підйомів краном, дванадцять, замість сотень, зварних швів — і виграли більше двох років.

...З радій кризь шум сфери долинали чіткі команди В. Жаренка. Потужна стріла крана обережно підносила купол до реактора. Ось тут і починається справді ювелірна робота, треба насунути шатро без найменшого зміщення. В. Корольов у роботу ланкового не втручається. Та ось купол плавно сів на опори, і відразу навколо нього засвітилися вогники зварювання. Хто працює, здалеку не розібрати, може, Фарід Акбашев і Єгор Ребенко, а може, Володимир Гузій, Іван Папкратов, Яким Ковальчук чи Анатолій Буєсел. В разі потреби вони можуть також бути газорізьниками і такелажниками. В комплексній бригаді, як зауважив В. Корольов, кожен і жнець, і швець, на всі руки молодець.

Взаємозамінюваність, готовність допомогти товаришу не стали в колективі суто внутрішньою справою.

Ще на спорудженні головного корпусу першого енергоблока В. Корольов і його товариші закликали всі колективи реакторної ділянки працювати на єдиний наряд. Це усувало збої на стіках бригад, значно підвищило продуктивність праці.

Монтаж укрупненими блоками ланок діляничний підряд — такою є головна формула прискорення темпів на Всесоюзній ударній комсомольській будові. Перший енергоблок Запорізької АЕС зведено менш як за п'ять років, другий дав струм через рік. А до відкриття XXVII з'їзду КПРС вирішено завершити монтаж основного технологічного устаткування третього енергоблока. Топі заєє молоді: серед 120 комсомольсько-молодіжних колективів будови немає жодного відстаючого.

На віничку сталевому «ствіданні» четвертого реактора поїсали яскраві промені. Бригада Володимира Корольова — під керівництвом за право підписати «наряд» Ленінського комсомолу XXVII з'їздові партії — спустилась на землю. Але тільки для того, щоб піднятися на нову висоту — її чекає п'ятий енергоблок.

В. ФІЛІПОВ,
кор. РАТАУ.

Енергодар,
Запорізька область.

ОБГОВОРЮЄМО ПРОЕКТИ ДОКУМЕНТІВ
ДО XXVII З'їЗДУ КПРС

ВАС ПРИЗНАЧИЛИ НАЧАЛЬНИКОМ...

Знаєте, до останнього часу ніколи не задумувався над психологією керівника. Працював майстром в училищі, потім певний час у райкомі комсомолу, вже близько 2-х років — головою виконкому Ульяновської міськради. Декому здається дуже простим — керуй та й годі. Сказав — має бути зроблене. Тільки тепер я сам глибоко переконався, що справа набагато серйозніша. Зрештою, це стосується керівників різного рангу. Кажуть, ніби справжній керівник (чи то директор, чи начальник, чи голова) повинен відповідати більше, ніж 470 вимогам. Оце так.

Ось як писав про роботу директора німецький гуморист Хайнст Кноблох:

— Прийде на роботу вчасно, нажуть, бач, прибіг до дня, хоче нам окуляри втерти.

Прийде пізно, іронічно підкреслять: начальство не запізнюється, воно затримується.

Запитає, як дружина, діти — суне ніс не в свої справи.

Не запитає — снажуть: ну і черства ж людина.

Запитає: які є пропозиції? Шепочуться — у самого немає ніяких.

Не запитає — не прислухається до думки колегів.

Якщо робота йде добре — це ми працюємо, якщо начальника зняли за незвикання плану — це він у всьому винен.

Ось так. Ну жарти жартами. Але давайте говорити серйозно. Призначили молодшу людину начальником — з чого почати? Як вести себе, яке рішення прийняти?

Ні в школі, ні в інституті не вчать бути директором металургійного комбінату, чи начальником відділу науково-дослідного інституту. Можна було б почерпнути деякі знання від попередника, але він звільнився чи може й звільнили (в такому разі його досвід міг би бути, можливо, й шкідливим). Доцільно було б брати приклад із керівників інших підприємств, установ, але профіль їхнього виробництва зовсім інший, категорія підлеглих працівників і за освітою, і за професійними, діловими якостями, зрештою, за характером вимагають іншого підходу. До того ж досвід сусідів може згодитися пізніше, а що робити сьогодні, зараз, негайно?

Не випадково Комуністична партія і Радянський уряд ставлять високі вимоги у справі добору кадрів. Вдосконалюється управління, вдосконалюються методи управління, потрібні й люди, котрі б ними володіли. Потрібно, вказується в проекті Основних напрямів економічного і соціального розвитку СРСР на 1986—1990 роки і на період до 2000 року, «готувати кадри, які мали б поряд із сучасними науковими, технічними та економічними знаннями широкий кругозір, організаторські здібності, вміння б розуміти завдання, насамперед, з точки зору загальнодержавних інтересів. Поліпшувати добір, розстановку та перепідготовку керівних працівників і спеціалістів, підвищувати вимогливість до кадрів».

Вже довгий час думаю над питанням: що ж найголовніше в роботі керівника, якій основній вимозі він повинен відповідати. І кожен раз приходжу до висновку — він повинен уміти і мати сміливість самостійно приймати рішення. У колективі можна промовкати, сховатися за чужу спину, а керівник — сам на сам. Навіть в тому випадку, коли питання вирішується колегіально, так би мовити, усім колективом, і то відповідальність за правильність рішення в першу чергу лягає на нього. Однак, кожному зрозуміло, від того, яким буде рішення і коли воно буде прийнято, залежить дуже багато. Треба мати сміливість вирішити саме ось так, а не інакше, в той час, коли більшість, можливо, вибрала б інший варіант. Тут мені пригадується епізод з книги Анні Зегерс «Сьомий хрест», коли головний герой, німецький комуніст, який тікає з концтабору, і котрого майже по п'ятьх переслідують есесівці, знаходить притулок, схованку у свого друга. Пізніше цей друг говорить своїй дружині, пояснюючи, чому не попередив її, що той втікач з концтабору: я тут хазяїн, і я кажу «так» там, де ти спочатку сказала б «ні», потім «можливо», а потім все-таки «так», але вже було пізно.

Мені можуть іронічно заперечити: Олександр Олександрович, з вогнем жартуєте. Мовляв, чого його ото приймати сміливі рішення. Живи спокійно, керуй. Гострі кути обходь по можливості, і все буде гаразд.

Але ж кожен керівник повинен дивитися набагато вперед, передбачити всі зигзаги на шляху вирішення тієї чи іншої проблеми. Ось саме тут і виникають оті більше як 470 вимог. Всі їх можна поділити на три групи: політичні, ділові і особисті.

Керівник будь-якого рангу є представником апарату управління, людиною державною, а значить, і політичним діячем. Інша справа, що сфера діяльності може бути різною.

Щодо другої групи вимог, мону навести приклад із власного досвіду. І я, і мій заступник В. М. Вінарський люди молоді. Нам же треба доводити своє право керувати людьми, вирішувати державні справи. Приходить янось бабуся з пропозицією зробити там одну справу отак і так. Каже, вже давно збиралася прийти, але думала, чого я піду, вони обоє молоді, чи ж зрозуміють. Табто, вона не була впевнена у наших ділових якостях.

Щодо особистих вимог, то тут і одяг, і погляд, і посмішка, і вміння вести бесіду, виступити з лекцією. Ну, скажіть, яке у вас особисто склалося б враження про керівника, який він прийшов на роботу неголений, в брудному одязі? Чи хотілося б вам мати з ним справу?

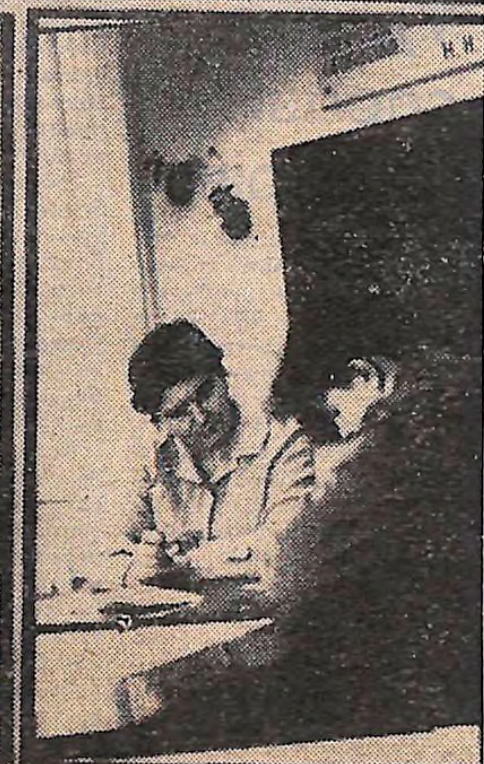
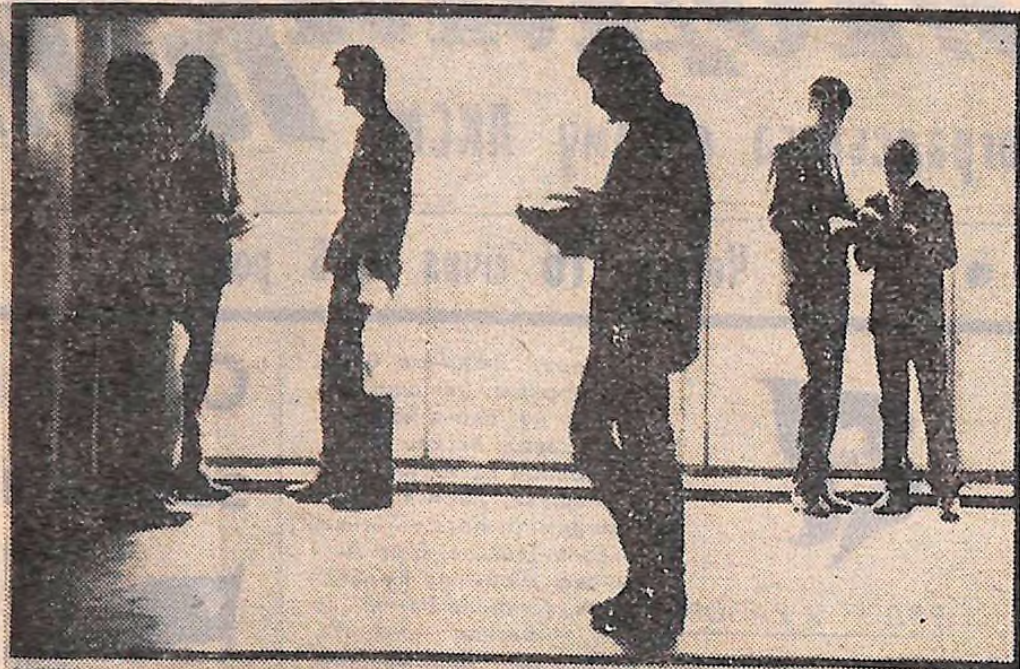
Так от, підсумовуючи сказане, роблю висновок, що треба особливо ретельно підходити до підбору кадрів, виховувати молодих керівників. Сьогодні суспільство вимагає від керівника вдумливого ставлення до роботи, вчасного вирішення питань, чуйного ставлення до людей.

Завдання нашої партією і урядом ставляться конкретні в проекті Основних напрямів: «Повсюдно утверджувати соціалістичний стиль господарювання, що ґрунтується на таких найважливіших ленінських вимогах, як єдність політичного і господарського керівництва, висока організованість, діловитість, компетентність, дисципліна, особиста відповідальність кожного за доручену справу».

О. РОДІК,

голова виконкому Ульяновської міської Ради народних депутатів.

«ВІД СЕСІЇ ДО СЕСІЇ...»

...живуть студенти весело» — цю приказку знають не тільки сьогоднішні студенти: студентський «фольклор» своїм корінням іде у глибину 50-х—60-х, коли ще були молодими наші мамі і тата. Проте, що істину ще могли не відкрити для себе першокурсники Олександрійського індустріального технікуму. Перший семестр — час адаптації — позаду. І ось перша екзаменаційна сесія. Це потім, через роки, вони будуть згадувати і ці дні зі світлим сумом, постальгічним щемом: «Справді, веселі, безтурботні, щасливі часи...».

А сьогодні вони хвилюються, лихоманно гортають конспекти, підручники під дверима аудиторії, де йде екзамен, схвилювано-збуджено зустрічають кожного, хто виходить звідти: «Ну, що? Який квиток попався? А я б відповів на це питання...». І знову тому, хто відкриває двері, переборюючи нервозність і хвилювання, летить наваздогін традиційне: «Ні пуху, ні пера!».

На знімках: перед екзаменом з математики група електроапаратобудувальників-85/8 не розстається з книжками і конспектами до останнього; у старості групи Володимира МАРТИНЮКА хвилювання уже позаду — навіть перед ним, відповідь на два запитання є, треба зосередитись на третьому... Буде хто з учнів знає, що вивчає математик Галина Павлівна БОЛІЛА — екзаменатор суворий, але справедливий.

Л. ЯРМОЛЕНКО,
В. ГРИБ (фото).

м. Олександрія.

МОЛОДІЖНІ НОВИНИ

«Зміцнювати єдність і дружбу, березти мир на землі!» — таким був лейтмотив вечора-конкурсу політичної пісні «Закликаємо жовних». Він став кульмінаційним моментом традиційної міжвузівської зустрічі студентів, яка відбулась у Луцькому державному педагогічному інституті імені Лесі Українки. Юнаки і дівчата з багатьох педагогічних вузів країни, в тому числі з Ульяновського, Брянського, Смоленського, стали гостями клубу інтернаціональної дружби «Ровесник», обмінялись досвідом роботи.

До уроків ефективного використання транспортних засобів приступили 500 учнів профтехучилищ Дніпропетровської області. Вчителі економіки керувати автомобілем вони почали за новою методикою, розробленою спеціалістами Київського автотранспортного науково-дослідного і проєктного інституту спеціально для ПТУ, які готують водіїв вантажного автотранспорту.

Майбутні трактористамашиністи широкого профілю, машиністи автокранів і автослюсарі поряд з навчаннями технічного обслуговування та безаварійної експлуатації машини навчатимуться раціонально витрачати паливе і мастило. За програмою, наміченою до 1990 року, за новою методикою буде підготовлено близько 3000 молодих водіїв.

(РАТАУ).

ХЛІБОРОБІВ РОСТИТЬ ШКОЛА

СТО ДОРІГ —
ОДНА ТВОЯ

Випускники Кіровоцької середньої школи Долинського району довго не спинаються перед обранням майбутньої професії: юнаки і дівчата виходять не лише з атестатом зрілості, а й носвідками спеціалістів хліборобського напрямку.

Держава для визначення себе в тій чи іншій сфері і корисній справі у школі знаходить чимало. І чим не найважливіше, що на чолі організації цих справ стоять вчителі.

Більше двадцяти років, наприклад, гуртком сільськогосподарського моделювання керує вчитель трудового навчання А. С. Сердюк. Заняття з школярами Анатолій Степанович проводить в добре обладнаних шкільних майстернях, де кожен гуртківцеві забезпечується робочим місцем, відповідною технологічною документацією, матеріалами та інструментом.

Вихованці Сердюка не раз захищали честь колективу на районних та обласних виставках технічної творчості молоді, а діюча модель трактора побувала на республіканській виставці народного господарства в м. Києві і надіслана у дарунок чехословацьким піонерам.

Живий інтерес до хліборобської праці виховує вчителька біології П. К. Богданюк. Піна Кирилівна намагалься весь програмний матеріал пов'язати із знаннями основних сільськогосподарських наук,

Опріч екскурсійних виходів на колгоспні поля і ферми, вчителька захоплює учнів до проведення дослідницької роботи на шкільній ділянці.

Нині, ось уже два роки, свої сили і знання хліборобської справи школярі випробовують у практичних ділах. У школі створено учнівську виробничу бригаду, якою керує майстер виробничого навчання О. В. Богданюк. В ній беруть участь старшокласники, влітку передбачається завіт «Супутник», у якому учні 5—6 класів. За бригадою колгосп закріпив 25 гектарів орної землі, відповідну техніку і знаряддя. На цих площах учні вирощують пшеницю, соя, пшеницю, пшеницю, буряк, овочі за індустріальною технологією.

Передові бригади колгоспу торік, та й в цьому році, викликали на соціалістичне змагання учнівської школярі з гордістю прийняли виклик старших товаришів і не підвели. За результатами двох років зібрано з кожного гектара по 329—350 центнерів цукрових буряків, по 250 центнерів і більше овочів, по 30—35 центнерів пшениці.

18 старшокласників працювали влітку доярками, 16 — пастухами і фуражирами. Ланкою юних тваринників доглянуто 260 голів великої рогатої худоби та 200 голів молодняка, надано 9376 кілограмів молока. Сьогодні кожен класний

колектив школи має постійні ділові зв'язки з виробничими ділянками базового господарства: IX—X класи — з колективом тракторної бригади, восьмикласники — з колективом автопарку, семикласники і шестикласники — з колективом молочнотоварних ферм, початкові класи — з колективами тваринників.

Під час проживання старшокласники разом з учителями виробничого навчання працювали на комбінатах, транспортували і сушили зерно, возили соломку. За підрахунками економістів, школярі виконали сільгоспробіт більше, як на 15 тисяч карбованців. Правління колгоспу відзначило цінними подарунками за сумлінну працю на живих старшокласників: братів Івана і Петра Балахових, Миколу Сердюка, Григорія Сироченка та інших.

Переможець соціалістичного змагання за 1985 рік випиано ланку юних меліораторів. Ними на закріплених площах зібрано в середньому з гектара 40—50 центнерів цукрових буряків і на 75—85 центнерів овочів більше, ніж в цілому по колгоспу.

Багатогранна спільна робота педагогічного колективу Кіровоцької середньої школи зі спеціалістами і керівництвом місцевого колгоспу по вихованню трудових навиків у школярів дає плідні наслідки. Та й не може бути по-іншому. Діти з шкільної партії пізнають насолоду від перших, створених власними руками, плодів праці.

Д. КРИМСЬКА,
методист трудового навчання обласного інституту удосконалення вчителів.

Д. ТАНСЬКИЙ,
редактор Кіровоградського обласного графічного журналу.

НА КОНТРОЛІ ГАЗЕТИ

НАГАДУЄМО
ЩЕ РАЗ

АБОНЕНТ ВІДПОВІВ?

Майже півроку мешканці будинку № 19 по вулиці Дзержинського в Кіровограді вхолосту оплачували за «користування» телефоном. А в листопаді дотручили жителю П. М. Петруку потурбувати зв'язок через газету. І Петро Миколайович в довгому листі розповів редакції про неухагу працівників за язку до багатьох мешканців, які мають у квартирі телефон. Редакція відправила скаргу на регування.

У грудні надійшла відповідь від начальника Кіровоградської телеграфно-телефонної станції Ю. І. Помпи: «На ваш лист повідомляємо, що телефон підключено 4 грудня № 4-23-48. В даний час телефон працює, абонент відповідає. І ніяких додаткових пояснень — чому ж телефон (та й не один) не працював майже півроку?»

Набираємо вказаний номер телефона: в трубці абсолютна тиша. І вдруге, і втретє — те ж саме.

Через два дні в редакцію подзвонив сам П. М. Петрук:

— Дзвоню із службового телефону. Мій не працює, хоча отримав такого ж листа-копію.

Ми турбували ТТС ще раз. І ще раз пообіцяли. Сьогодні набираємо вказаний номер: абонент відповідає, але... зовсім з іншої квартири. Кому ж вірити?

ВІДПИСАЛИСЯ

ПОРА ГОВОРИТИ КОНКРЕТНО

У листопаді 1985 року в інтерв'ю під назвою «Ми завжди хочемо до вас прийти» на сторінках «Молодого комунара» було висвітлено деякі проблеми діяльності бібліотек Маловіснєківського району. Зокрема, йшлося про те, що приміщення ЦРБ вже закріплено для неї і є потреба переведення дитячого відділу централізованої бібліотечної системи до іншого приміщення.

На жаль, відповідь, яка надійшла від голови міськвиконкому І. М. Небоги, не дає ясності уявлення про те, що ж буде зроблено в цьому питанні. В листі йдеться про те, що «на дванадцять п'ятирічку керівники бібліотеки питання будівництва нового приміщення перед обласним управлінням культури не ставлять».

Нагадаємо, що це питання вже неодноразово поставила у своїй публікації обласна молодіжна газета. І тепер редакція прагне одержати чітку відповідь: що ж буде зроблено ближчим часом для поліпшення умов роботи працівників бібліотеки?

Хоч листа й не було надруковано

У Червоній Кам'янці Олександрійського району, як писала до редакції молодь села, не все добре з культмасовою роботою. З відділу культури Олександрійського райвиконкому, куди ми надіслали скаргу на вжиття заходів, повідомили:

«У листопаді на засіданні виконкому сільради заслухано директора будинку культури М. П. Мінаєва. Його було зобов'язано посилити увагу до дозвілля молоді. В грудні минулого року в СБК було проведено ряд тематичних вечорів, зустрічей провідних спеціалістів, членів правління місцевого колгоспу з молоддю. Нині працюють гуртки, встановлено дні проведення вечорів відпочинку».

Від учнів Криничуватської середньої школи Устинівського району до редакції надійшла скарга. Учні писали, що в школі занедбано розвиток фізичної культури, не проводяться уроки, немає ніяких спортивних секцій. «Спортивний зал не працює вже декілька місяців, — пишуть школярі. — Ми неодноразово звертались до дирекції школи, але це не дало ніяких результатів».

Копію листа редакція надіслала в районний відділ народної освіти. Ось що відповів завідувачий районним відділом народної освіти С. Ф. Макуха:

— Факти, наведені в листі, мали місце. Дирекція вжила заходів щодо підготовки спортивного залу до занять. Нині в ньому проводяться уроки з фізичного навчання і заняття спортивних секцій.

У школі розроблено конкретні заходи по виконанню комплексної програми з фізичного виховання учнів. Заходи реалізуються; працюють з дітьми два вчителі фізичного виховання, а допомагають їм фізорги класів та громадські інструктори.

Весною намічено реконструювати шкільний спортивний комплекс силами місцевого колгоспу та учнів і вчителів школи.

За наявну підготовку спортивного залу для уроків і організації занять спортивних секцій на винних накладено стягнення.

КІНО ДЛЯ ШКОЛЯРІВ

Відділ культури Новоархангельського райвиконкому надіслав нам відповідь на лист учнівської молоді Кальніболотської середньої школи, що скаржилась на недоліки в роботі місцевого клубу, на те, що не завжди учні можуть подивитися кіно: «В останній період у зв'язку з ремонтом будинку культури, а також безвідповідальним ставленням до своїх обов'язків директора СБК Н. Х. Коляди в будинку культури не проводились масові заходи для молоді. За допущені недоліки в роботі, порушення фінансової дисципліни Н. Х. Коляда з роботи звільнена.

На вечірні сеанси учням школи вхід заборонено, для них демонструються

фільми вдень згідно з графіком».

Відгукнувся на цей лист і відділ народної освіти Новоархангельського райвиконкому: «Для учнів Кальніболотської середньої школи демонструються кінофільми два рази на тиждень (середа, субота). Початок о 18 годині.

У школі проводяться різні цікаві позакласні заходи: зустрічі з ветеранами праці, війни, керівниками колгоспу, кращими виробничниками. Готується вечір під назвою «Що? Де? Коли?». В позвучний час працюють предметні гуртки, гуртки художньої самодіяльності, спортивні секції, що дає змогу всім учням знайти собі заняття».

Ліфт, гаряча вода й асфальт

В сатирично-гумористичній сторінці «Вітряк» за 7 вересня 1985 року був опублікований лист мешканців малосімейного будинку, що знаходиться на вулиці Дзержинського, 19 в Кіровограді. Молоді робітники заводу «Червона зірка» скаржились на невлаштованість, яку залишили будівельники після здачі будинку. І хоч не раз звертались молоді червонозорівці в житлово-експлуатаційний відділ виробничого об'єднання — зрушень ніяких.

На критику відповів генеральний директор Кіровоградського виробничого об'єднання по сімках «Червона зірка» В. М. Желтобрюх:

— Факти, наведені в листі мешканців малосімейного будинку, підтвердились. Незважаючи на те, що під час будівництва підприємці організації не раз вказували на низьку якість робіт, будинок було здано з багатьма недоробками. Так, наприклад, через неяснісне замурування стиків у каналізаційних трубах почала текти вода в санвузлах, не були підготовлені до експлуатації ліфти. Раз за разом зривались строки благоустрою території.

Нині ліквідовані всі недоробки. Ліфти працюють справно. Вирішено питання і з гарячою водою.

Про благоустрій території навколо будинку, 24 вересня відбулось засідання профкому, на якому було зобов'язано заступника начальника підділу капітального будівництва об'єднання В. І. Брискіна разом із підрядниками закінчити всі роботи. Віщій листопада завезено чорнозем, посаджено дерева, заасфальтовано доріжку. Роботи виконували будівельники БУ № 1 «Кіровоградміськбуду».

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

ПОВІСТЬ ПРО ОПРИШКІВ

В десятому номері журналу «Радуга» минулого року надруковано авторизований переклад на російську мову нової повісті нашого земляка Борца Гончаренка. Назва твору «Орлиний клекіт» нагадує, що в ньому йтиметься про щось героїчне. Переклад з української І. Карбугоєнка повністю передає авторську манеру письма та особливості мови того часу, який відтворено у творі.

З початкового абзацу читач відчуває себе присутнім на вишнійській вулиці, запруженої пародом, якою везуть на підводах мордованих і закривавлених людей.

То були опришки — учасники народно-визвольної боротьби в Галичині, на Закарпатті, Буковині проти феодално-кріпосницького гніту польської і української шляхти, молдавських феодалів, угорських і австрійських поміщиків. Ця боротьба тривала з шістнадцятого до першого половини дев'ятого століття включно. Найвищого піднесення вона досягла в тридцятих — сорокових роках дев'ятого століття під проводом легендарного народного месника

Олексія Довбуша. Б. Гончаренко змальовує картини боротьби опришків першої половини минулого століття, коли в Галичині, на Закарпатті і Буковині діяло понад п'ятдесят загонів опришків, в яких ватажками були Штолюк, Яким'як, Марусяк, Мосорук та інші.

У повісті розкриваються зв'язки між загонами повстанців. У загін Штолюка приходили посланці Устима Кармалюка, домовлялися про спільні дії. Опришки, які лишалися під

началом Ревізорчука, відбивалися від гірських стрільців, папських стражників і жандармів, що переслідували їх. Серед братчиків Ревізорчука був росіянин Михайло Ларіонов, який з невеликою групою опришків робить спробу врятувати Штолюка з друзями, але це їм не вдалося. Пани поспішали знищити борців за народ.

Використавши документи та народні перекази, автор правдиво малює суд над опришками і день 2 липня 1830 року, коли були скарані відважні опришки разом з визнаним ватажком Митроном Штолюком. Страту опришків бачив Лук'ян Коблиця,

який поклявся не забути, не простити цього ворагам. Бачив криваві події у Вишнійській підліток Юліуш, аматор малювання, який потім буде співати пісні про Штолюка, невідомо ким складені.

Даремно радилі вороги — боротьба опришків не припинилася. Судові справи, наведені в повісті, свідчать, що самі глобители переконуються в цьому. Їх лепокоїть, що в Російській імперії трипожого — повстали поляки, що Кармалюк уже не в Сибіру, а на Поділлі, на Україні, що він може швидко дістатися до австрійських кордонів на допомогу опришкам.

Образи опришків — історичні особи, виписані засобами народної творчості, дорогі народним масам. Про них і до цього часу живуть між людьми перекази та пісні. Тому повість примушує читача не відірватися від її сторінок — від першої до останньої. Вона викликає в серцях велику любов і повагу до народних месників, які в цюлюдських умовах того часу боронили право простих людей на життя. Твір закликає відтримати боротьбу всіх народів світу за свою незалежність, за право жити на землі.

М. СУХОВ,
член обласного літ-об'єднання,
м. Новомиргород.

По-різному використовують люди свій вільний час, у кожного своє хобі. Петро ДУДАР, наприклад, захоплюється різьбою по дереву. Цієї справи він навчає й школярів у Голованівському районному будинку піонерів, директором якого працює. Роботи Петра Серафимовича «Мрія», «Олені», «Військова присяга» доводять безперечний художній хист автора.

Історія району — в експонатах

Коли я приїжджаю у незнайоме місто або селище, завжди памагаюся відвідати місцевий музей. Дехто, можливо, іронічно посміхнеться — ну що цікавого, скажімо, в сільському музеї... А я беруся стверджувати, що який ні скептики побували, приміром, у Вільшанці, то змінили б свою думку.

Восьмий рік діє при будинку культури колгоспу «Аврора» історико-краєзнавчий музей. Весь цей час незмінним незаштатним директором його є один з ініціаторів створення музею вчитель історії Іван Іванович Гужос. Закоханий у рідний край, він увесь свій час віддає його минулому.

Музей, задуманий спочатку як колгоспний, перетворився фактично в районний. Експонати, представлені у двох великих кімнатах, дають змогу простежити історію Вільшанського району від далекої давнини до сьогодення.

Відділ археології створений при активній допомозі вчителя з села Віснєвники Валентина Якимовича Кириченка. Тут кременішній ніж епохи неоліту, кам'яна сокира цього ж пе-

ріоду, знайдені у Віснєвниках речі часів Київської Русі — наконечники списів, знайдені у селі Котовському, в самій Вільшанці, наконечник рапа, знайдені у Віснєвниках...

Фотографії, старовинні монети, папери, серед яких і документи, що засвідчують створення Вільшанки. Поруч відомості про місцевих жителів, що прославилися.

Ось експонати, що розповідають про життя до революційної Вільшанки. Одяг, речі побуту...

З Іваном Івановичем Гужосом переходимо до кімнати, де представлені експонати сучасного періоду. Директор привертає мою увагу до фотографії: уродженець села Поспільки, яке нині належить до Вільшанського району, С. А. Сугак. Будучи солдатом лейб-гвардії Волинського полку, 1917 року на Фінляндському вокзалі Петрограда він зустрів Володимира Ілліча Леніна.

Поруч фотографія уродженця села Сухий Ташлик К. Д. Мюллера. Моряк Балтійського флоту, він брав участь у придушенні кронштадського заколоту. У цьому ж залі гості

музею можуть довідатись, що 18 квітня 1920 року в селі Вільшанка утворюється партосередок, а у липні цього ж року — комсомольська організація з 30 юнаків та дівчат.

Документи, знову фотографії видатних людей району. Ось знімок першого орденоносця Вільшанки Павла Трохимовича Боева. У 1920 році нішов він добровольцем у кавалерійську бригаду Г. І. Котовського. За свої бойові подвиги був нагороджений орденом Червоного Прапора.

Я вдявляюся у фотографії людей. І П. Т. Боев, і учасник параду Перемоги 1945 року В. І. Липкан, і всі інші своїм життям заслужили, щоб про них збирали матеріали музею, щоб слали їм пізній українській земляки...

Вільшанський районний історико-краєзнавчий музей постійно поповнюється, збагачується.

Люблять у Вільшанці свій край, його історію. А хто небайдужий до минулого, той і в історію свого роду здатен вписати пам'ятні рядки.

Г. ХАРИТОНОВ,
с.мт Вільшанка.

УВАГА, КОНКУРС!

«ФУТБОЛЬНИЙ МАРАФОН»

Минулого року редакція одержала чимало листів, у яких болілими сквизували її футбольні конкурси. Ідучи назустріч побажанням любителів футболу, запрошуємо їх взяти участь у новому конкурсі — «Футбольний марафон». Чому саме марафон? Тому, що цей конкурс, який стартує сьогодні, буде складатися з десяти турів й фінішує аж у червні під час футбольних баталій першості світу в Мексикі. Переможця «Футбольного марафону» буде визначено за найбільшою кількістю залікових очок, здобутих в усіх турах. Він буде нагороджений під час одного з матчів на стадіоні СК «Зірка».

Оголошуємо запитання першого туру — до історії світових першостей з футболу.

1. Збірна Радянського Союзу дебютувала на першості світу з футболу у 1958 році. З того часу наша команда виступала в п'яти чемпіонатах, причому завжди входила до чверть фіналу. Скільки матчів зіграла збірна СРСР у фінальних турнірах першостей світу? Скільки на її рахунок перемог, нічиїх та поразок? Яка різниця забитих та пропущених м'ячів? (2 очка).

2. Хто з вихованців кіровоградського футболу у складі збірної СРСР виступав на світовій першості? (2 очка).

3. Назвіть капітанів радянської збірної у фінальних турнірах першостей світу. (3 очка).

4. На останньому чемпіонаті світу був забитий ювілейний 1100 м'яч цих змагань. Хто його автор? (3 очка).

5. Без сумніву, цей гравець був найпопулярнішим футболістом першої половини сторіччя. Він умів з точністю зробити передачу через усе поле. А хто бачив його гру, стверджують, що у свій час він мів на полі все, як і Пеле, через кілька десятиріч. Додамо, що в 1930 році у складі збірної Уругваю цей гравець став чемпіоном світу. Назвіть прізвище футболіста. (3 очка).

Відповіді на запитання першого туру надсилайте на адресу редакції з поштою «Футбольний марафон». Термін надсилання листів — до 26 січня.

Бажаємо успіху. Футбольні знавці!

АПРИКІНЦІ грудня редакція запропонувала читачам газети відповісти на запитання редакційної анкети «Зимовий день на стадіоні». Передусім нас цікавило, як налагоджена спортивно-масова робота в мікрорайонах міст області, селах, віддалених від центральних садіб колгоспів. Першими відповіли фізкультурні активісти дитячо-підліткового клубу «Зірка» впробішного об'єднання по сівалках «Червона зірка». Педагог-вихователь Віктор Безмертний повідомив:

«До нас щодня приходять близько 350 хлопчиків і дівчаток. Закінчили міський турнір з міні-футболу. Переможцями тут стали юні спортсмени нашої «Зірки», яка укомплектована з учнів 3-Б класу середньої школи № 23. У вихідні дні змагаються тенісисти, шахісти, хокеїсти. Для юних хокеїстів закуплено нову спортивну форму, поповнено запас новзавів, лиж...».

Потім було повідомлення зі стадіону СК «Зірка»: «На запасному футбольному полі є новозанка, яку щодня відвідує майже 500 жителів міста, передусім діти. Працює прокатний пункт новзавів, запрошуємо всіх бажаючих на хокейний майданчик...».

Ось і всі вісті з обласного центру. Очевидно, не було про що писати.

Телефонуємо у Світловодськ. Теж цікавимося стартами зимового дня. Голова міського спорткомітету Г. М. Манойлов відповідає:

«Зимовий спортивний сезон у розпалі. Приїздить, подивиться.

...Закінчувалися зимові

канікули в школярів. У перші дні була відлига, та ось засніжило, вляв ртутний стовпчик градусника. Першу лижну трасу проклали школярі та робітники заводу у парку культури та відпочинку імені Т. Г. Шевченка. Тут же вихователі дитсадків влаштували колективні катання на санчатах. А в дво-

ного зіграв комсомолец Владислав Чобітько, вручив йому подарунок. А потім відзначили четвертою класниці Сашко Мохер, п'ятикласниця Анжела Воронцова.

Всім учням молодших класів цієї десятирічки (а їх стартувало майже 150) було цікаво. Найбільше радів за них і їхній учитель фізкультури А. Ф. Чупака, який розробив ка-

теливі міста. Але найбільше, звичайно, тут дітей. Вдень у спортзалах, плавальному басейні, на стадіоні тримуються школярі, після закінчення робочої зміни — заводчани. В центрі займається 36 спортивних груп (у 26 групах — предствники заводу чистих металів).

Тричі на тиждень в центрі влаштовують масові заходи для дітей та спеціальною оздоровчою і розважальною програмою

— Саме центр здоров'я допоміг нам залучити до занять фізкультурою і спортом, і в першу чергу до складання нормативів ГПО максимальну кількість жителів міста, — розповідає голова спорткомітету Г. М. Манойлов. — Тут фізкультурні і комсомольські активісти читають лекції, проводять бесіди про розвиток фізкультури і спорту в нашій країні, знайомлять новачків з нормативами і вимогами комплексу ГПО. А потім — запрошення на старті.

Старті зимового дня... Для тих, хто долатиме кросові дистанції, готують призи в міському комсомолу, спорткомітеті, житлово-експлуатаційних дільницях, дитячо-підліткових клубах. Поки що тренувальні заїзди на трасах, старті вихідного дня. А потім Тиждень лижника. В ньому вже виявили бажання взяти участь більше 20 тисяч житловодців. На черзі — зимові старті гри «Тато, мама і я» — спортивна сім'я.

Нині разом з працівниками міського комсомолу, активісти центру здоров'я планують перевірити, як завантажені у вечірній час спортивні зали. Отже, готується спеціальний комсомольський рейд, після якого, звичайно, буде конкретна відлічка — буде новий поштовх до активізації спортивно-масової роботи в зимовий сезон.

М. ШЕВЧУК,
спецкор «Молодого комунара».

Від редакції: І ми також готуємо рейд — у мікрорайоні обласного центру, де поки що триває розкачка у підготовці до зимових стартів.

ЗИМОВИЙ ДЕНЬ НА СТАДІОНІ

З цього випуску «Старту» починаємо публікацію серії матеріалів про організацію спортивно-масової роботи за місцем проживання у зимові дні, проблеми розвитку зимових видів спорту.

рах найбільших будинок, біля гуртожитків, де об'єднані хокейні майданчики, працівники житлово-експлуатаційних дільниць заливали воду. І почалась підготовка до турніру на призи клубу «Золота шапка».

Поспішали школярі до дитячо-підліткового клубу «Олімпік». Майстерністю мірялися тенісисти, хокеїсти, шахісти. Це — товариські зустрічі. А в сенці орієнтувальників «Гермес» — налендарний турнір на призи Діда Мороза. Наставник юних спортсменів О. А. Омелянцев вів школярів на трасу з комплексом і партою. Третью класниці середньої школи № 10 Володя Тимінський перший безпомилково подолав дистанцію, розшукуючи черно-білі знаки. Від Мороз, роль

лєндар масових спортивних турнірів на кожен канікулярний тиждень. Запрограмовано поєдинки в спортзалі і плавальному басейні, на ковзанці, готувались «Веселі старті». Та найбільше вихованців десятирічки вийшло зі своїм учителем до «Олімпіка», де гамірно до самого вечора. Тут постійно працюють гуртки за інтересами, тут немає пролиски лудьзі.

І так в кожному мікрорайоні міста. Над дитячо-підлітковими клубами всіли шефство комсомольських активістів найбільших підприємств міста Світловодська. Приклад у цьому показують робітники заводу чистих металів, які стали ініціаторами створення центру здоров'я. Він нині об'єднує до двох тисяч жи-

— ритмічна гімнастика, «Веселі старті».

Г. М. Манойлов показав мені комплексно-оздоровчу лінійно-профілактичну медичну книжку члена ще одного спеціального відділення, яке очолює лікар А. О. Тузовська. Профілантична робота проводиться тут в 40 групах з охопленням 1130 чоловік. Для них розроблений комплекс фізкультурних вправ, для них — водні процедури в плавальному басейні, сауні.

У розділі для тих, хто відвідує заняття з веробіки, є напис: «Рух — це життя». Є в книзі графа, в якій проставляється результат складених нормативів ГПО, графа самоконтролю, є таблиця нормальної ваги людей різного віку.

Екскурсія вихідного дня.

Фото О. ГРИБА.

Заслужений майстер спорту Людмила Турицева:

«МИ З ГОРДИСТЮ ПОВІДОМЛЯЕМО...»

ЛИШЕ два дні гостювала у кіровоградських гімнастів Людмила Турицева (гість поняття відносне, адже Людмила Іванівна приїхала до нас з чітко вибраною метою — визначити рівень розвитку гімнастики серед юних спортсменок у республіканській організації ДСТ «Динамо», де вона особисто відповідальна за це). Саме тоді в Кіровограді проходила особисто-командна республіканська першість цього товариства зі спортивної гімнастики. І ось лише два дні на відраження. Але й за цей час Людмила Іванівна встигла зробити немало. Передусім зустрілася з тренерами та іншими активістами обласної федерації гімнастики. Тривали бесіди з юними спортсменами під час тренувань. І безліч порад після чергового виду змагань. Аналізи і повідомлення, просто товариські розмови. Ще зовсім недавно ми бачили Турицеву на екранах наших телевізорів як арбітра чемпіонату світу в далекому Монреалі.

І САМЕ в Монреалі вона закінчила своє сходження до спортивної вершини, завоювавши третю золоту медаль в командній боротьбі, отримала «бронзу» за особисте місце в багатоборстві, срібні медалі за опорний стрибок та вільні вправи. Батьківщина високо оцінила спортивний подвиг Людмили Турицевої — в числі інших олімпійців вона була нагороджена орденом Леніна.

«Ми з гордістю повідомляємо вам, що в гострій боротьбі отримали перемогу. Саого олімпійського

слова перед партією і народом ми дотримали», — так сказала Людмила Турицева на митингу, присвяченому поверненню радянської делегації з Монреалю.

Вона — героїня олімпійських ігор, в яких брала участь три рази за своє спортивне життя. Турицева стала олімпійською чемпіонкою, а перед цим завоювала кубок світу, який розігрувався вперше за всю історію розвитку гімнастики.

А почала вона свій шлях в гімнастику ще в 1963 році в м. Грозному, коли навчалася в четвертому класі.

Здається, Турицева ба-

жає кожному повторити її біографію:

— Закінчила школу. Екзамени в університет на факультет фізвиховання, навчання — лекції, семінари, заліки. І не було найменшого послаблення на тренуваннях. Дивовижні навантаження — інтенсифікація занять з багатозанним повторенням комбінацій, розумуванням нових оригінальних і ризикованих елементів. Без цього аж ніяк не можна увійти у великий спорт. Робота і тільки робота над собою, і ні краплини послаблення.

А потім були поїздки за кордон. Турніри, показові виступи, запрошення в школи, інститути, на підприємства, в палаци культури — на вечори спорту, усні випуски журналістів. Напружений пульс життя. Популярність...

СПРАВДІ, зустріч з олімпійською чемпіонкою була приємною і повчальною. Виступаючи перед тренерами, студентами факультету фізвиховання педінституту, Турицева передусім почала розмову

про дисципліну, дисципліну в усьому, без чого, за її словами, неможливі ніякі успіхи в спорті, тим більше, в спортивній гімнастиці.

— Що значить, дисциплінована людина? — підкреслила Людмила Іванівна. — Це людина, яка володіє собою. А якщо вона не володіє собою, то чи зможе оволодіти надто складним рухом в умовах незначного опору? Відповідь тут однозначна: головне — дисципліна в усьому.

Турицева розповідала нам про чемпіонат світу, проблеми гімнастики, ті, що має розв'язати технічний комітет, членом якого вона є, висловлювала свої думки про розвиток гімнастики в Кіровограді, про резерви.

Вона ще не знала, що кіровоградські динаміви завоюють перше командне місце, що серед тих,

хто виступатиме за програмою кандидатів у майстри, наша Олеся Дудник набере 73,3 бала й стане недосяжною для інших. Однак Людмила Іванівна впізнала одразу кращих учениць кіровоградських

тренерів Е. Й. Нечая, Е. Є. Яцук, О. Г. Нечай, пророчачи їм успіх. І не помилилась — в групі тих, хто виконував вправи з програми майстрів, Наталя Задорожня була другою, а Вікторія Ромашова — третьою, поступившись тільки Ірині Мироненко з Донецька. А ім'я Олеси Дудник Людмила Іванівна вже знала з списку лідерів на Всесоюзному турнірі на призи Ленінського комсомолу, що теж проходив у Кіровограді.

— Не тупцюватися на місці. Тільки вибір нової висоти примножить успіх, — давала напуття тренерам і спортсменкам.

Дуже хотілось зустрітись з Турицевою і студентам-завочникам факультету фізвиховання. Деякі з них уже тепер працюють в школі, на тренерській роботі. Чи мало запитань було до олімпійської чемпіонки. Скажімо, й таке:

«А чи була нольсь у вас так звана «розгрукна»?».

— Як правило, у четвер. На гімнастичний поміст не виходила, зате двадцять разів пробігала навколо футбольного поля.

«А хто ж привів вас великий спорт, у гімнастику?».

— Шкільний учитель!

Ось про що вона з гордістю повідомляє: про сходження на Олімпійських іграх і про перші кроки в спорті, які допоміг їй зробити учитель фізкультури.

М. ГАСМАН,
голова обласної федерації спортивної гімнастики.

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:
316050. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу робітничої молоді та внутрішнього життя, сільської молоді та внутрішнього життя, сільської молоді та внутрішнього життя, сільської молоді та внутрішнього життя — 2-45-36; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-46-87; військово-патристичного виховання та спорту, фотолaboratorii — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83.

БН 00518.

Обсяг 05 друк. арк.

Індикс 61103.

Зам. № 32. Тираж 69 300.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Дмитрова видавництва

«Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Грінки, 2.